

هنوز جوانیم و پرانرژی، هنوز نگاهمان به فرداهاست!

جوانی سن انرژی و سرعت است؛ سن تغییر و تحول و نگاه به آینده. نگاه جوان به فردا و فرداهاست و جامعه ما هم جامعه‌ای است که به اقتضای جوانی‌اش باید پرشور و پرانرژی باشد و نگاهش را به فرداهای روشن بدوزد.

سال‌ها قبل هم جامعه ما، با تکیه بر نسل جوان خود، دست به تغییر و تحولی بزرگ و ریشه‌ای زد. آن سال مردم کشور، همدل و همراه هم، به آرمان و خواسته‌ای مشترک رسیدند و پشت سر رهبری بزرگ، به حرکت درآمدند و با اتحاد و همدلی خود توانستند به عمر حکومت ستمگر و وابسته به قدرت‌های بیگانه پایان دهند.

نسل جوان آن روز، بعد از پیروزی با مشکلات ریز و درشت مواجه شد و خود را در برابر انبوه مسائل و دشواری‌های اداره جامعه و حمله دشمنان دید؛ اما به پشتوانه ایمان و اتحادی که داشت، نه تنها از هیچ مشکلی نهراسید، بلکه گامی بلند هم برداشت و شعار وحدت دنیای اسلام و هماهنگی و همدلی مسلمانان جهان را سرداد.

حالا آن نسل از مرز جوانی گذشته و باید داشته‌ها و دانسته‌هایش را به نسل‌های بعدی منتقل کند. و اکنون که کشور ما و جهان اسلام با چالش‌های تازه‌ای روبه‌روست، لازم است بخشی از آن تجربه‌ها و تلاش‌ها را با نیازهای جامعه و جهان امروز مرور کنیم و برای حفظ دستاوردهای آن واقعه بزرگ و غلبه بر سختی‌های پیش رو، دست در دست هم بگذاریم و نگذاریم اختلاف سلیقه‌ها و دیدگاه‌ها و تفاوت نظرها و برداشت‌ها، ما را از اهداف و آرمان‌های بلندمان دور کند.

وقیصر امین پور چه زیبا این نیاز را به تصویر کشیده است:

قطره تنها به دور از قطره‌ها

با خود آهنگ جدایی می‌زند

قطره‌هایی را که با هم می‌روند

آسمان رنگ خدایی می‌زند

این «من» و «تو» حاصل تفریق ماست

پس «تو» هم با «من» بی‌اتا «ما» شویم

حاصل جمع تمام قطره‌ها

می‌شود دریا، بیادریا شویم